ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ—ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 61α
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
Διεύθυνσις 32-02
Σύνταξις - Διαχείρισις 28-52

Η ΗΜΕΡΑ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΪΝΗ — ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ — ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΤΟΣ 20ὸν—ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 6.121
ΤΡΙΤΗ
26
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ
1965
Τιμὴ φύλλου Δραχ. 1,50

ΕΞΕΛΙΠΕΝ ΕΝΑΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΜΕΓΑΛΟΣ ΗΓΕΤΗΣ ΤΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ὡς ἐθνικὸς ἥρως θὰ κηδευθῇ τὸ Σάββατον ὁ Τσῶρτσιλ

Ὅλος ὁ κόσμος μετέχει εἰς τὸ πένθος τῆς Ἀγγλίας

Οἱ διαπρεπέστεροι πολιτικοὶ ἄνδρες ἐξαίρουν τὴν προσωπικότητα τοῦ ἐκλιπόντος

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΟΥΛΗ ΟΜΟΦΩΝΩΣ ΔΙΗΡΜΗΝΕΥΣΕ ΤΗΝ ΘΛΙΨΙΝ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΜΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Μετὰ ἐννεαήμερον σκληρὰν πάλην πρὸς τὸν θάνατον, ὁ Οὐΐνστων Τσῶρτσιλ ἄφῆκε τὴν τελευταίαν του πνοὴν τὴν Κυριακὴν τὴν 10.35' (ὥραν Ἑλλάδος), εἰς τὸ ἡμίφως τοῦ ὑπνοδωματίου τῆς οἰκίας του, εἰς Χάϋδ Πάρκ Γκέϊτ.

Ὁ Οὐΐνστων Τσῶρτσιλ ἀπέθανεν ἠρέμως καὶ ἄνευ πόνων. Ἡ λαίδη Τσῶρτσιλ, τὰ τρία τέκνα του καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του εὐρίσκοντο παρὰ τὸ προσκέφαλόν του.

Ἡ εἴδησις τοῦ θανάτου του κατέθλιψε βαθύτατα τὸ Ἀγγλικὸν ἔθνος, τὸ ὁποῖον μὲ ἀπικεφαλῆς τὴν Βασίλισσαν Ἐλισάβετ, ἀποφάσισεν, ὅπως τιμῆς ἕνεκεν τοῦ γίνῃ ἐθνικὴ κηδεία, τιμητικὴ διάκρισις, ἡ ὁποία γίνεται συνήθως μόνον εἰς Βασιλεῖς. Εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ἀγγλίας μόνον εἰς δύο ἄλλους πρωθυπουργοὺς ἐπεφυλάχθη ἡ τιμὴ αὐτή, τὸ 1852 διὰ τὸν Δοῦκα τοῦ Οὐέλλιγκτων καὶ τὸ 1898 διὰ τὸν φιλελεύθερον πολιτικὸν Οὐΐλλιαμ Γλάδστωνα.

Τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ἐκτίμησιν πρὸς τὸν ἐκλιπόντα μέγαν Βρεταννὸν ἡγέτην, χαρακτηρίζει λίαν εὐγλώττως καὶ ἡ γενομένη διάκρισις ὑπὸ τῆς ἐγκυροτέρας ἀγγλικῆς ἐφημερίδος «Τάϊμς», ἡ ὁποία διὰ πρώτην φορὰν ἀπὸ 50ετίας κατήργησε τὴν πρώτην σελίδα τῶν διαφημίσεων καὶ τὴν ἀφιέρωσε εἰς τὴν δημοσίευσιν τῆς νεκρολογίας καὶ τῆς φωτογραφίας τοῦ Οὐΐνστων Τσῶρτσιλ. Σημειωτέον, ὅτι ἡ ἰδία ἐφημερὶς τὴν ἔκρηξιν τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου τὴν ἀνήγγειλεν εἰς τὴν συνήθη στήλην τῶν εἰδήσεων μὲ τὰ καθιερωμένα στοιχεῖα.

Ο ΧΑΡΟΣ ΗΛΘΕ ΣΑΝ ΕΝΑΣ ΦΙΛΟΣ

Οἱ ἰατροὶ λέγουν ὅτι ὁ Χάρος ἦλθεν ὡς ἕνας φίλος τοῦ Τσῶρτσιλ. Ὁ θάνατός του ἐπῆλθε ἐν εἰρήνῃ καὶ χωρὶς ὀδύνην. Ἡ ρωμαλέα κράσις του χάρις εἰς τὴν ὁποίαν ἀντιμετώπισε τὰς δυσκολωτέρας στιγμὰς τῆς ζωῆς του εἰς τὴν σύγχρονον ἱστορίαν παρέτεινε τὴν ζωήν του ἐπὶ ἀρκετὰς ἡμέρας, ὅσον δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ συμβῇ εἰς οἱονδήποτε ἄλλον ἄνθρωπον.

Η ΑΓΓΛΙΑ ΕΒΥΘΙΣΘΗ ΕΙΣ ΓΕΝΙΚΟΝ ΠΕΝΘΟΣ

Μὲ τὸν θάνατον τοῦ Τσῶρτσιλ ἡ Βρετανία ἐβυθίσθη εἰς πένθος ὅσον σπανίως συνέβη εἰς τὸν αἰῶνα μας, δι' ἕναν ἄνδρα ὁ ὁποῖος κατέστη θρῦλος κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ζωῆς του.

Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς Κυριακῆς οἱ Λονδρέζοι διήρχοντο ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ

Τσῶρτσιλ διὰ νὰ ἀποτίσουν φόρον τιμῆς. Ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ὑπῆρχον ἕξωθι τῆς οἰκίας περὶ τὰ πεντακόσια ἄτομα.

Αἱ φωτειναὶ διαφημίσεις τοῦ Πικαντίλλυ Σίρκους δὲν ἠνάφθησαν τὴν νύκτα. Τὸ αὐτὸ θὰ γίνῃ τὸ προσεχὲς Σάββατον ἡμέραν τῆς κηδείας.

Μία ἐκ τῶν πρώτων ξένων σημαιῶν ποὺ ὑψώθησαν μεσίστιοι ἦτο ἡ ἐρυθρὰ σημαία τῆς ἐνταῦθα ρωσικῆς πρεσβείας, ἡ ὁποία εὑρίσκεται εἰς ἀπόστασιν τριακοσίων περίπου μέτρων ἀπὸ τῆς οἰκίας τοῦ Τσῶρτσιλ.

ΤΟ ΣΗΜΑ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ

Μετὰ τὴν ἀνακοίνωσιν τῆς εἰδήσεως τοῦ θανάτου, τὸ Μπὶ — Μπὶ — Σὶ μετέδωσε τὴν «Πέμπτην Συμφωνίαν» τοῦ Μπετόβεν, ἡ ἀρχικὴ «φράσις» τῆς ὁποίας εἶχεν υἱοθετηθῆ ἀπὸ τὸν Ραδιοσταθμὸν τοῦ Λονδίνου ὡς σῆμα εἰς τὰς ἐκπομπάς του πρὸς τὴν κατεχομένην Εὐρώπην.

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς ζωῆς του τὸ μυαλὸ τοῦ Τσῶρτσιλ εἶχεν ἀρχίσει νὰ τὸν ποδίδῃ. Ἀπὸ τριετίας παλαιὸς στρατιώτης τοῦ σὲρ Οὐΐνστων τὸν εἶχε ἐπισκεφθῆ εἰς τὴν οἰκίαν του κ' ἐγευμάτισε μαζί του. Ἐξερχόμενος εἶχε δηλώσει: «Θυμᾶται τὰ πάντα, ποὺ ἀφοροῦν εἰς τὸν πρῶτον παγκόσμιον πόλεμον, ἐλάχιστα ὅμως ἀπὸ τὰ γεγονότα τοῦ τελευταίου πολέμου, ποὺ συνέβαλεν, ἐν τούτοις, περισσότερον ἀπὸ πάντα ἄλλον διὰ τὴν νικηφόρον ἔκβασίν του».

ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟΝ Η ΚΗΔΕΙΑ

Ἡ κηδεία τοῦ Οὐΐνστων Τσῶρτσιλ θὰ γίνῃ τὸ Σάββατον ὁ ὁποῖος ἐγνώριζε τὴν τραγικότητα τῆς καταστάσεως μολαταῦτα ἐπρόβαλε καὶ ἐνώπιον τῆς θυέλλης ἐστάθη εἰς τὸ πλευρόν σας. Καὶ ἐπὶ ἓξ μῆνας ἐνώπιον τῆς ἱστορίας, ἐνώπιον τῆς μοίρας τοῦ κόσμου ἐμείναμεν μόνοι, Σεῖς καὶ ἡμεῖς, ἡ βρεταν'κὴ αὐτοκρατορία καὶ ἡ μικρὰ Ἑλλάς. Μόνοι σεῖς εἰς τὸν κόσμον καὶ μόνοι ἡμεῖς εἰς τὴν Εὐρώπην, νικῶντες ὅπως ἄλλοτε στὸν Μαραθῶνα. Καὶ ἔπειτα ἀπὸ τὴν ἐπαίσχυντον ἧτταν τῆς μιᾶς αὐτοκρατορίας ἦλθεν ἡ ἀνανδρία τῆς ἄλλης νὰ πλήξῃ τὸν Δαυΐδ ἐκ τῶν νώτων. Τότε ἐπαπεύσατε. Συνηγείραμεν ἡμεῖς ὅλας μας τὰς δυνάμεις, παλὺ ὀλίγας καὶ μᾶς ἐστείλατε σεῖς ὅλας τὰς διαθεσίμους δυνάμεις σας, ἐπίσης ὀλίγας καὶ ἐπαλαίσαμεν. Διότι δὲν ἐξηρτήσαμεν τὸν ἀγῶνα οὔτε σεῖς, οὔτε ἡμεῖς ἀπὸ τὴν προβλεψιν τῆς νίκης, τὸν ἐξηρτήσαμεν μόνον ἀπὸ τὴν φωνὴν τῆς πατρίδος. Τότε συνηνῴθημεν μὲ τοὺς σπρατιώτας σας. Εἶχον ἔλθει ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς Γῆς διὰ νὰ ὑπερασπίσουν τὴν ἐλευθερίαν μας διὰ νὰ μὴν εἴμεθα μόνοι εἰς τὰς Θερμοπύλας. Τότε ἠνώθησαν αἱ καρδίαι τῶν λαῶν μας. Ὅταν οἱ στρατιῶται σας μετέβαινον εἰς τὰς μάχας τοὺς συνώδευαν αἱ εὐχαὶ τοῦ λαοῦ μας. Ὅταν ἐπέστρεφαν τοὺς συνώδευεν ἡ στοργή του. Ὅταν ἐγκατέλειπαν τὰς ἀκτάς μας ὁ πόνος. Ἀλλὰ δὲν ὑπῆρχε ποτὲ ἡ ἀνησυχία τοῦ ὁριστικοῦ χωρισμοῦ. Μέσα εἰς τὴν γενικὴν κατάθλιψιν τῆς Εὐρώπης ἀπετέ-

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΠΕΝΤΕ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΙ ΘΑ ΚΡΑΤΟΥΝ ΤΟ ΦΕΡΕΤΡΟΝ

Ὁ Βρετανὸς πρωθυπουργὸς κ. Χάρολδ Οὐΐλσων καὶ τέσσαρες πρώην πρωθυπουργοὶ θὰ κατοῦν τὸ φέρετρον κατὰ τὴν κηδείαν. Ὁ ἕκτος εἶναι ὁ μοναδικὸς υἱὸς τοῦ μεταστάντος κ. Ράντολφ Τσῶρτσιλ, ἡλικίας σήμερον 53 ἐτῶν.

Οἱ τέσσαρες πρώην πρωθυπουργοὶ θὰ εἶναι οἱ ἑξῆς: ὁ σὲρ Ἄλεκ Ντάγκλας Χιοῦμ, 61 ἐτῶν, ὁ κόμης τοῦ Ἤδεν (Ἄντονυ Ἤντεν), 67, ὁ κ. Χάρολδ Μακμίλλαν, 70 καὶ ὁ κόμης Κλήμεντ Ἄττλη, 82.

ΥΠΟ ΕΞΗ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΥΠΗΡΕΤΗΣΕΝ Ο ΤΣΩΡΤΣΙΛ

Ἡ Βασίλισσα τῆς Μεγάλης Βρεταννίας Ἐλισάβετ Β' ἦτο ὁ ἕκτος Ἄγγλος μονάρχης ὑπὸ τὸν ὁποῖον ὑπηρέτησεν ὁ Οὐΐνστων Τσῶρτσιλ, ἀπὸ τὴν ἐποχὴν ποὺ ἦτο ὑπολογαγὸς τῶν Οὐσσάρων τὸ 1895, ἐπὶ βασιλίσσης Βικτωρίας. Οἱ ἄλλοι τέσσαρες Ἄγγλοι βασιλεῖς ὑπὸ τοὺς ὁποίους ὑπηρέτησεν ὁ σὲρ Οὐΐνστων, ἦσαν ὁ Ἐδουάρδος ὁ 7ος, ὁ Γεώργιος ὁ 5ος, ὁ Ἐδουάρδος ὁ 8ος (ἤδη Δοὺξ τοῦ Οὐΐνδσωρ) καὶ ὁ Γεώργιος ὁ 6ος.

Ἡ ἑλληνικὴ βουλὴ ἀπέτισε φόρον τιμῆς πρὸς τὸν ἐκλιπόντα

ΑΘΗΝΑΙ. Ἡ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν ἀπέτισε φόρον τιμῆς πρὸς τὸν ἐκλιπόντα Μεγάλον Βρετανὸν ἡγέτην Οὐΐνστων Τσῶρτσιλ.

Ἐν ἀρχῇ τῆς συνεδριάσεως ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Ἀθανασιάδης — Νόβας ἀνήγγειλεν ἐπισήμως πρὸς τὸ Σῶμα τὸν θάνατον τῆς μεγαλυτέρας — ὡς εἶπε — κοινοβουλευτικῆς καὶ πολιτικῆς προσωπικότητος τῶν νεωτέρων χρόνων. Ἐν συνεχείᾳ ἐτόνισεν, ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς καὶ ἡ ἑλληνικὴ Βουλὴ δὲν εἶναι ἐπιλήσμονες τῶν ὅσων προσέφερε κατὰ τὰς κρισίμους στιγμὰς τοῦ ἔθνους των ὁ μεγάλος νεκρὸς καὶ ἐξῆρε τὴν πολιτικὴν φυσιογνωμίαν τοῦ ἐκλιπόντος, τὴν ἡρωϊκήν του μορφὴν καὶ τὴν ἀφοσίωσίν του πρὸς τὸν κοινοβουλευτισμόν.

Χαρακτηριστικῶς ὁ κ. Νόβας ἀνέφερε τὴν φράσιν τοῦ ἐκλιπόντος: «Δὲν αἰσθάνομαι οὐδένα ὑπεράνω ἐμοῦ, παρὰ μόνον τὸν Θεὸν καὶ τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων».

Ἀκολούθως ὁ κ. Νόβας ἀνέγνωσε ψήφισμα ἐγκριθὲν ὁμοφώνως ὑπὸ τοῦ Σώματος, τὸ ὁποῖον ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Ἡ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων μὲ βαθυτάτην θλῖψιν πληροφορουμένη τὸν θάνατον τοῦ Οὐΐνστων Τσῶρτσιλ, μεγαλοφυοῦς πολιτικοῦ ἡγέτου, ἡρωϊκῶς προμαχήσαντος τῶν ἐλευθέρων θεσμῶν εἰς ὥρας ἐσχάτου κινδύνου καὶ ἀναδειχθέντος εἰς κύριον συντελεστὴν τῆς νίκης τῶν ἐλευθέρων λαῶν, ἤτις ἔσωσε τὰς προαιωνίας ἀνθρωπίνους ἀξίας, εἰσηγουμένου τοῦ προέδρου αὐτῆς ψηφίζει:

»1. Ὅπως ἐκφρασθῇ εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος καὶ τὰς Βουλὰς τῆς Μεγάλης Βρετανίας ἡ ὁμόθυμος συμμετοχὴ τῆς ἑλληνικῆς Βουλῆς εἰς τὸ βαρὺ πένθος των.

»2. Ὅπως ἀναρτηθῇ μεσίστιος ἡ σημαία τοῦ Βουλευτηρίου κατὰ τὴν σημερινὴν (χθεσινὴν) ἡμέραν καὶ κατὰ τὸ Σάββατον 30ὴν Ἰανουαρίου ἡμέραν τῆς κηδείας του.

»3. Ὅπως διακοπῇ ἡ συνεδρίασις τοῦ Σώματος εἰς εὐλαβῆ ἐκδήλωσιν φόρου τιμῆς πρὸς τὴν ἔνδοξον μνήμην του. Καί,

»4. Ὅπως ἀποσταλῇ τὸ παρὸν ψήφισμα εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος καὶ τὰς Βρεταννικὰς Βουλάς».

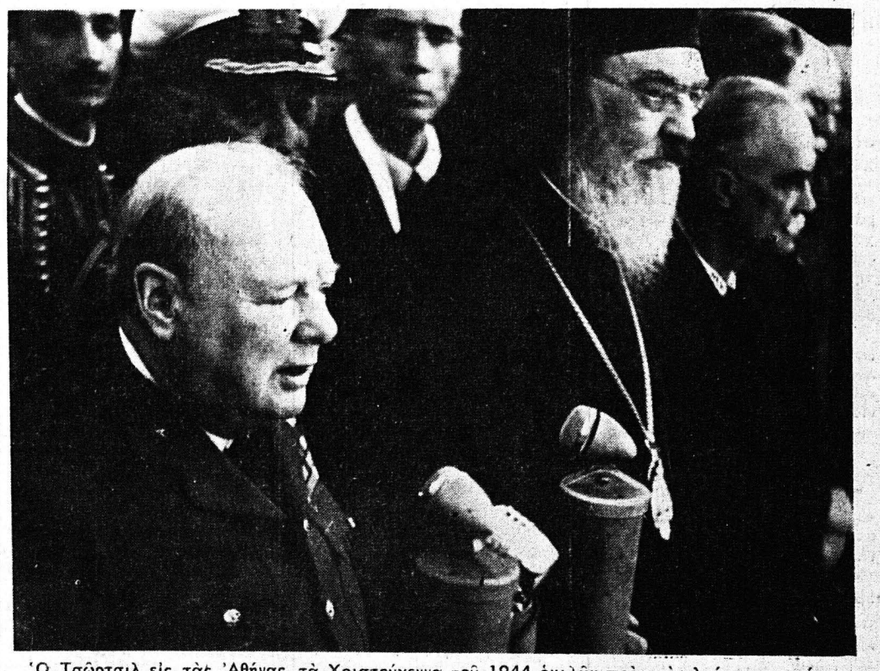

Ὁ Τσῶρτσιλ εἰς τὰς Ἀθήνας τὰ Χριστούγεννα τοῦ 1944 ὁμιλῶν πρὸς τὸν λαόν, παρουσίᾳ τοῦ τότε Ἀρχιεπισκόπου (καὶ μετέπειτα Ἀντιβασιλέως) Δαμασκηνοῦ καὶ τοῦ στρατηγοῦ Γιλαστήρα, ὁ ὁποῖος μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἀνελάμβανε τὴν πρωθυπουργίαν, διὰ νὰ συνεχίσῃ τὸν ἀγῶνα πρὸς καταστολὴν τοῦ Δεκεμβριανοῦ κινήματος

»Ἡ Ἑλλὰς ἔχει πρόσθετον λόγον νὰ θεωρῇ τὸν θάνατον τοῦ μεγάλου ἀνδρὸς ἐθνικὸν πένθος της, διότι εἰς τοὺς κρισίμους ἐκείνους καιροὺς ὑπῆρξεν ἀνένδοτος συμπαραστάτης. Θεωρῶ ὑπερτάτην τιμὴν τῆς ζωῆς μου ὅτι ἔσχαν τότε τὴν εὐκαιρίαν συνεργασίας μὲ τὸν Μέγαν Βρετανὸν ἡγέτην. Καὶ εἰς ἀνάμνησιν ἐκείνων τῶν καιρῶν παρακαλῶ τὴν Βουλὴν νὰ μοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ ἀναγνώσω ὀλίγας περικοπὰς ἀπὸ ἕνα χαιρετισμὸν τὸν ὁποῖον τοῦ εἶχον ἀπευθύνει τότε ὡς πρόεδρος τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως:

«Οἱ δεσμοὶ τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν Μεγάλην Βρετανίαν εἶναι παλαιοὶ καὶ ἐγκάρδιοι. Ἀλλὰ ὑπάρχει ἕνα πρόσφατον γεγονός, τὸ ὁποῖον ἔχει προστεθῆ εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν παλαιῶν μας δεσμῶν καὶ τοὺς ἔχει καθαγιάσει. Εἶναι ὁ Ἰούνιος τοῦ 1940 ὡς τὸν Ἰούλιον τοῦ 1941. Εἶναι τὸ κρίσιμον ἔτος, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὴν αἰωνίαν δόξαν τῆς βρετανικῆς αὐτοκρατορίας καὶ τοῦ μεγάλου της ἀρχηγοῦ. Τότε ὑπεσχέθητε εἰς τὸν λαόν σας αἷμα, μόχθον καὶ δάκρυα. Καὶ ἤρχισεν ἡ σκληρὰ πάλη. Μόνοι ἐτέθητε ἀντιμέτωποι τῆς θυέλλης. Καὶ αἴφνης εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τῆς Εὐρώπης ἕνας μικρὸς λαός, ὁ καὶ ἡ μικρὰ Ἑλλάς. Μόνοι σεῖς εἰς τὸν κόσμον καὶ μόνοι ἡμεῖς εἰς τὴν Εὐρώπην, νικῶντες ὅπως ἄλλοτε στὸν Μαραθῶνα. Καὶ ἔπειτα ἀπὸ τὴν ἐπαίσχυντον ἧτταν τῆς μιᾶς αὐτοκρατορίας ἦλθεν ἡ ἀνανδρία τῆς ἄλλης νὰ πλήξῃ τὸν Δαυΐδ ἐκ τῶν νώτων. Τότε ἐπαπεύσατε. Συνηγείραμεν ἡμεῖς ὅλας μας τὰς δυνάμεις, παλὺ ὀλίγας καὶ μᾶς ἐστείλατε σεῖς ὅλας τὰς διαθεσίμους δυνάμεις σας, ἐπίσης ὀλίγας καὶ ἐπαλαίσαμεν. Διότι δὲν ἐξηρτήσαμεν τὸν ἀγῶνα οὔτε σεῖς, οὔτε ἡμεῖς ἀπὸ τὴν προβλεψιν τῆς νίκης, τὸν ἐξηρτήσαμεν μόνον ἀπὸ τὴν φωνὴν τῆς πατρίδος. Τότε συνηνῴθημεν μὲ τοὺς σπρατιώτας σας. Εἶχον ἔλθει ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς Γῆς διὰ νὰ ὑπερασπίσουν τὴν ἐλευθερίαν μας διὰ νὰ μὴν εἴμεθα μόνοι εἰς τὰς Θερμοπύλας. Τότε ἠνώθησαν αἱ καρδίαι τῶν λαῶν μας. Ὅταν οἱ στρατιῶται σας μετέβαινον εἰς τὰς μάχας τοὺς συνώδευαν αἱ εὐχαὶ τοῦ λαοῦ μας. Ὅταν ἐπέστρεφαν τοὺς συνώδευεν ἡ στοργή του. Ὅταν ἐγκατέλειπαν τὰς ἀκτάς μας ὁ πόνος. Ἀλλὰ δὲν ὑπῆρχε ποτὲ ἡ ἀνησυχία τοῦ ὁριστικοῦ χωρισμοῦ. Μέσα εἰς τὴν γενικὴν κατάθλιψιν τῆς Εὐρώπης ἀπετέ-

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: «Ὁ Τσῶρτσιλ ἦτο ἀληθῶς μέγας»

Ἀκολούθως τὸν λόγον ἔλαβεν ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως κ. Παπανδρέου, ὁ ὁποῖος εἶπε τὰ ἑξῆς:

Πολλοὺς ἔχει ὀνομάσει μεγάλους ἡ ἱστορία. Ἀλλά, ὁ Οὐΐν-

ΠΩΣ ΤΟΝ ΕΒΛΕΠΑΝ ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ

«Ο ΤΣΩΡΤΣΙΛ ΕΙΝΑΙ ΘΡΥΛΟΣ» εἶχεν εἴπει ὁ Τζὼν Κέννεντυ

Ὑπ' αὐτοῦ διετυπώθη τὸ πρῶτον ὁ ὅρος «Σιδηροῦν Παραπέτασμα»

ΜΕΡΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟΥ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Ὁ σὲρ Οὐΐνστων Τσῶρτσιλ ἦτο ὑπερήφανος διὰ τὴν Ἀμερικανικὴν κατὰ τὸ ἥμισυ καταγωγήν του (ἡ μητέρα του, μία καλλονὴ τῆς ἐποχῆς της, ἦτο κόρη τοῦ αὐτοδημιουργήτου Νεοϋορκέζου ἐπιχειρηματία Λέο ναρντ Τζέρομ) καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ εἰς ἀνταπόδοσιν τοῦ ἔδειξαν σεβασμόν, ἀγάπην καὶ τοῦ ἀπέδωσαν ἄνευ προηγουμένου τιμάς.

Τὴν 9ην Ἀπριλίου 1963 ἀνεκηρύχθη ἐπίτιμος Ἀμερικανὸς πολίτης ἀπὸ τὸ Κογκρέσσον. Προηγουμένως εἶχεν ἀνακηρυχθῆ ἐπίτιμος πολίτης τῶν Πολιτειῶν Νεμπράσκα, Βόρειος Καρολίνα, Τέννεσση καὶ Δυτικῆς Βιρτζίνια.

Διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὰ Ἀμερικανικὰ χρονικὰ ξένος ἔλαβε παρομοίαν τιμητικὴν διάκρισιν προσαρμόζουσαν μὲ ἐκείνην τοῦ Λαφαγιέτ.

Κατὰ τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ Τσῶρτσιλ, ὁ ἀείμνηστος πρόεδρος Κέννεντυ, εἶπε τὰ ἑξῆς:

—«Προσθέτοντες τὸ ὄνομά του εἰς τὸν καταλόγον τῶν Ἀμερικανῶν πολιτῶν σημαίνει ὅτι τὸν τιμῶμεν, ἀλλὰ ἡ ἀποδοχὴ ἐκ μέρους του τῆς τιμῆς αὐτῆς μᾶς τιμᾶ περισσότερον διότι οὐδεμία ἀνακήρυξις δύναται νὰ προσθέσῃ εἰς τὸ ὄνομά του τί — Τὸ ὄνομα τοῦ Οὐΐνστων Τσῶρτσιλ εἶναι ἤδη θρῦλος».

Κατὰ τὴν μακρὰν σταδιοδρομίαν του καὶ ἰδίως κατὰ καὶ μετὰ τὸν δεύτερον παγκόσμιον πόλεμον ἐπανειλημμένως ἦλθε εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ ἦτο ὁ περισσότερον γνωστὸς καὶ σεβαστὸς ξένος εἰς τὴν χώραν αὐτήν.

Τὴν 5ην Μαρτίου 1946 εἰς λόγον του εἰς τὸ Κολλέγιον Γουέστμίνστερ εἰς Φούλτον Μισσούρι εἶπε τὴν ἱστορικὴν φρᾶσιν ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐπέκτασιν τῶν Σοβιέτ»: «Ἕνα σιδηροῦν παραπέτασμα ἐκάλυψε τὴν Εὐρώπην».

Ὑπῆρξε φίλος πολλῶν Ἀμερικανῶν προέδρων καὶ ἡ φυσιογνωμία του ἦτο οἰκεία εἰς τὸν Λευκὸν Οἶκον. Ὁ εἰδικὸς γραμματεὺς τοῦ προέδρου Ροῦσβελτ διηγεῖται τὰ ἑξῆς:

Ὁ Ροῦσβελτ κάποτε εἰσῆλθε εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ Τσῶρτσιλ εἰς τὸν Λευκὸν Οἶκον καὶ τὸν εὗρε γυμνὸν ἐξερχόμενον ἀπὸ τὸ λουτρόν. Καθὼς ὁ Ροῦσβελτ προσεπάθει νὰ ζητήσῃ συγγνώμην, ὁ Τσῶρτσιλ εἶπε: «Ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Μεγάλης Βρετανίας δὲν ἔχει τίποτε νὰ κρύψῃ ἀπὸ τὸν πρόεδρον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν».

Συχνὰ οἱ Ἀμερικανοὶ ἐγνώρισαν τὸ χιοῦμορ τοῦ Τσῶρτσιλ. Ὁμιλῶν εἰς κοινὴν συνεδρίασιν τοῦ Κογκρέσσου τὴν 26ην Δεκεμβρίου 1941 εἶπε: «Θὰ ἐπεθύμουν νὰ μητέρα μου τῆς ὁποίας τὴν μνήμην τιμῶ διαρκῶς νὰ ἦτο ἐδῶ καὶ νὰ μὲ ἔβλεπε. Δὲν δύναμαι ὅμως νὰ μὴ σκεφθῶ ὅτι ἐὰν ὁ πατέρας μου ἦτο Ἀμερικανὸς καὶ ἡ μητέρα μου Ἀγγλὶς καὶ ὄχι τὸ ἀντίθετον ὅπως συμβαίνει, τότε θὰ ὡμίλουν ἀπὸ τοῦ βήματος αὐτοῦ ὡς Ἀμερικανικὴ προσωπικότης».

Τὸν Ἰούνιον τοῦ 1946 εἶπε ὅτι «δὲν ὑπάρχει λαὸς εἰς τὸν κόσμον τόσον βραδὺς εἰς τὴν ἀνάπτυξιν ἐχθρικῶν σχέσεων μὲ ἄλλην χώραν ὅσον ὁ Ἀμερικανικός. Ἅπαξ ὅμως γίνουν ἐχθροὶ δυσκόλως ἐπανακερδίζονται ὡς φίλοι».

Τὸν Μάρτιον τοῦ 1949 εἶπεν ἀπευθυνόμενος εἰς τοὺς Ἀμερικανοὺς «Ἡ Ἀμερικὴ εἶναι μεγαλυτέρα καὶ ἡ Μεγάλη Βρετανία γηραιοτέρα. Πιθανὸν νὰ εἶσθε ἰσχυρότεροι ἀλλὰ ἐνίοτε ἡμεῖς εἴμεθα οἱ σοφώτεροι».

Ἀλλὰ δὲν εἶναι τοῦτο μόνον, τὸ ὁποῖον ἀνησυχεῖ τοὺς εἰδικούς. Ἐνῶ αὐξάνεται ἀλματωδῶς ἡ ζήτησις ὕδατος εἰς τὸν κόσμον, παρατηρεῖται παραλλήλως μείωσις συνεχῆς τῶν ἀποθεμάτων γλυκοῦ νεροῦ, ἐπὶ παγκοσμίαν κλίμακος. Συμφώνως πρὸς ὡρισμένας μελέτας π. χ. ποὺ ἔγιναν τελευταίως, διεπιστώθη ὅτι αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι χάνουν, κατὰ κάποιον ἄγνωστον ἀκόμη τρόπον, 40 κυβικὰ μίλια νεροῦ κάθε χρόνον. Καὶ ἰδοὺ πῶς: τὸ ὁλικὸν ἐτήσιον «εἰσόδημα» νεροῦ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἀπὸ βροχήν, χιόνι ἢ χάλαζαν ὑπολογίζεται εἰς 1.430 κυβικὰ μίλια. Ἀπὸ αὐτά, χίλια περίπου ἐπιστρέφουν εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν ἀπὸ τὴν ἐξάτμισιν τοῦ ὕδατος καὶ τὴν ἐξίδρωσιν τῶν φυτῶν. Οἱ ποταμοὶ τῶν Ἡνωμένων Πο-

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΕΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΠΟΧΗ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΜΕΓΑΛΟΥΣ

Ἡ ἀπειλὴ τοῦ κουβανικοῦ κομμουνισμοῦ

1ον

Ἀπὸ τὰ παράθυρα τοῦ Λευκοῦ Οἴκου ὁ πρόεδρος Τζόνσον βλέπει πρὸς τὸ μνημεῖον τοῦ Οὐάσιγκτων ποὺ ὑψώνεται ἐπάνω ἀπὸ τὴν εἰρηνικὴν καὶ εὐημεροῦσαν πρωτεύουσαν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Κάπου μακρύτερα, μυριάδες αὐτοκινήτων συνωστίζονται εἰς τοὺς δρόμους καὶ αὐτὴ ἀκριβῶς ἡ πλήμμυρα τῶν μηχανῶν μαζὶ μὲ τὰς μυρμηκιὰς τῶν καλυπτομένων ἀνθρώπων κεντρίζουν ἀκόμη περισσότερο τὰ φιλόδοξα ὄνειρα τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Λευκοῦ Οἴκου, διὰ τὴν δημιουργίαν τῆς λεγομένης μεγάλης ἀμερικανικῆς κοινωνίας. Ἡ θέα εἶναι πράγματι κάτι ποὺ ἐμπνέει, διότι ὑπάρχουν ὅλες οἱ προϋποθέσεις διὰ τὴν δημιουργίαν αὐτῆς τῆς μεγάλης κοινωνίας εἰς τὴν ἰσχυροτέραν χώραν τοῦ κόσμου.

Ἡ θέα, ὅμως, πρὸς τὸν ὑπόλοιπον κόσμον, τὸν κόσμον ποὺ ἐκτείνεται πέρα ἀπὸ τὰ σύνορα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, παρουσιάζεται ἐντελῶς διαφορετική. Ὅταν ὁ πρόεδρος κάθεται εἰς τὸ γραφεῖον του ἔχει ἀκριβῶς ἀπέναντί του τὸ ἀσυνάρτητο θέαμα ἑνὸς ἀναρχουμένου κόσμου, ἀλληλοσπαρασσομένου, μαρτυρκοῦ. Καὶ ἂν τὰ ὄνειράτου διὰ τὴν δημιουργίαν τῆς μεγάλης ἀμερικανικῆς κοινωνίας εἶναι γερὰ θεμελιωμένα καὶ ἐφικτά, τὰ πράγματα εἶναι ἐξαιρετικὰ περίπλοκα προκειμένου νὰ μπῇ μιὰ τάξις εἰς τὸ παγκόσμιον χάος. Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι σὰν χώρα διαθέτουν πλοῦτον μυθικόν, μὲ λαὸν ὑγιέστατον, ἐργατικὸν καὶ πειθαρχικόν, εἶναι ἑπομένως εὔκολη ἡ θεραπεία τῶν σημερινῶν ἀδυναμιῶν τῆς ἀμερικανικῆς κοινωνίας. Ὁ ὑπόλοιπος κόσμος, ὅμως, ἰδιαίτερα εἰς τὰς ὑπαναπτύκτους ἠπείρους, στὴν Ἀσίαν, τὴν Ἀφρικὴν καὶ τὴν Νότιον Ἀμερικήν, εἶναι ἕνα σύνολον ἡφαιστίων ποὺ συγκλονίζουν τὸν πλανήτην.

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΕΥΚΑΙΡΙΑΙ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΜΕΓΑΛΟΥΣ

Ὁ πρόεδρος Τζόνσον ἔχει ἐπίγνωσιν τοῦ γεγονότος, ὅτι ἡ ἱστορία προσφέρει, ὅπως ἄλλωστε προσφέρει εἰς ὅλους τοὺς ἡγέτας τῶν μεγάλων δυνάμεων μίαν μοναδικὴν εὐκαιρίαν δημιουργίας. Καὶ ἐπειδὴ εἶναι ἄνθρωπος θετικός, ἐπειδὴ ἔχει συ